

Budavári Hírmondó

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XXVIII. évfolyam 2023/2. szám Pünkösöd

„A Szentlelket olyannak kell megismernünk és hinnünk, amilyennek maga mondja magát. E szerint ő nem a harag és rettentés Lelke, hanem a kegyelem és vigasztalás Lelke. Így az egész Szentháromság csupa kegyelem.”

Luther Márton: *Jer, örvendjünk, keresztyének!*

Pünkösdi erő

„Amikor pedig eljött a pünkösöd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.” (ApCsel 2,1-4)

Kimondom, ízlelgetem ezt a szót: pünkösöd. Mit is mond nekem ez a jól ismert, mégis idegen hangzású kifejezés. A jelentése a görög *pentekoszté* – ötvenedik – kifejezésből jön. Ötven nappal vagyunk húsvét után. Ötven tétova, találgató, bezárkózós, félelmekkel, közben az öröm halvány reményével teli nap a tanítványok számára. Aztán eljön az ötvenedik nap, s az Írás tanúsága szerint a hirtelen támadt zúgó szél szinte feltépte az ajtókat, ablakokat, s a tanítványokat az utcára repítette. Friss fuvallatával átjárt, átmosott mindent: az addig félelmekkel, szomorúsággal, lemondással átítatott szobákat, fejeket és lelkeket. A félelmükben a szobába bezárkózott tanítványok, amikor hirtelen az utcán találják magukat, már nem riadtak, ijedtek. Azonnal tudják a dolgukat, mert fejük, lelkük egy szempillantás alatt kitisztult. Nem féltek, fáztak, mert a lángnyelvek, amelyek megjelentek nekik, belül is ott lobogtak bennük. Áldott, vágyott állapot. Kimondjuk ezt a szót, pünkösöd, s mit jelent ez nekünk? Ötven nappal vagyunk mi is húsvét után. Nekünk természetesen nem úgy telt ez az időszak, mint az apostoloknak. Mi, kétezer évvel későbbi Krisztus-követők, több bizonyossággal ünnepelehetünk. Kezünkben a Szentírás. Mindent egyfajta távolsággal, rálátással, higgadtan szemlélhetünk.

S ez igaz? Valóban rálátunk, átlátjuk az eseményeket? Távolsággal. Talán túlságosan is távolról, érintőlegesen éltük meg a feltámadás ünnepét. Lehet, hogy nagyon-nagyon távolról, távoli eseményként. Pedig a feltámadás mindennapos történés. Mindennap felébredünk, minden nap új kegyelem, minden nap új lehetőség a megtérésre. Az első keresztyének minden vasárnap húsvétot ünnepeletek.

Húsvét után ötven nappal bizony megkopott már számunkra a húsvét fénye. A hajnali istentisztelet sejtelmes derengéséből előtörő éltető fény. A testvérek hatalmas közössége, a Krisztust dicsérő énekek egész templomot betöltő zengése már kissé távoli. Ezért kell ugyanúgy nekünk pünkösöd, mint a tanítványoknak. Szükségünk van arra, hogy minket is kiröpítsen a szürkeségbe süppedtségből. Kell, hogy bennünket is átmosson az a szél. Kell, hogy mozdítson, hogy pezsdüljön a vérünk, hevüljön a szívünk. S nem csupán azért, mert ez nekünk jó. Hanem mert így teljesítjük Jézus parancsát, a missziói parancsot: „Menjete el tehát, tegyete tanítvánnyá minden népetek...” (Mt 28,19) Amit az apostolok elkezdtek az első pünkösödkor, nekünk folytatni kell.

Nagy misztérium ez a pünkösöd ünnepe. De hát Isten minden cselekvése misztérium. Ember ésszel fel nem foghatja, bármennyire is akarja. Minden egyházi ünnepünk misztérium. A hit dolga, hogy befogadjuk ezeket a történeteket. S ehhez kell a Szentlélek, ahogy Krisztus első követőinek erre volt szüksége. S ilyen csodálatos az Isten. Ugyanazt adja, mint a tanítványoknak. A mindig az újra vágyódó embernek azt a régít adja, mely nem poros, avított, hanem mégis mindig új és megújító.

A *Szentlélek kitöltése* – ezt a címet viseli az Apostolok cselekedetének ez a része. A Szentlélek kitöltötte az úrt, az ürességet az apostolok lelkében, és a világban is. Töltse ki, töltse be a mi életünkben, lelkünkben is az ürességet. S így táguljon a lelkünk, látóköreink, szeretetünk, növekedjen hitünk. Így növekedhet az egyház, a mi egyházunk, az Isten egyháza. Hiszen ez az ünnep az egyház születésének az ünnepe is. Márpedig ami, aki megszületett, annak növekednie kell. Keresztelő János Krisztusra mutatott, ezt mondta: „Neki növekednie kell...” (Jn 3,30) Az Egyház a Krisztus teste, tehát növekednie kell. Mi tagok vagyunk, vele növekszünk mi is. Szüksége van erre a világnak. Hiszen „a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését”. (Rm 8,19) Legyen ez hatalmas biztatás; s ne félj, bátorítson a Szentlélek, testvérem, hogy várnak rád! Ámen!

Bencéné Szabó Márta

Konfirmáció a Szentlélek által

Pünkösöd a Szentlélek kiadásának ünnepe. Isten Lelke élő hitet ébreszt és közösséget, egyházat teremt. S milyen érdekes, hogy bár a nagy felekezetek a keresztséget Krisztushoz kapcsoló ökumenikus szentségként fogadják el, mégis van egy törvonal az egyházon belül, amely a kis, neoprotesztáns felekezetek és a gyermekkeresztséget gyakorló egyházak között húzódik. Ez pedig a Szentlélek-keresztség kérdése.

Ha egy ilyen felekezet tanítását megnézzük, akkor azt látjuk, hogy a megtérést és a Szentlélek-keresztséget a keresztyén élet legfontosabb elemeként írják le. Olyan ajándékként, amely teljes értékű keresztyénné teszi az embert, és amelyet különleges jelek követnek.

Milyen érdekes, hogy az Újszövetségben ez a kérdés árnyaltabban kerül elő. Jézusról mondja Keresztelő János, hogy aki utánam jön, az „*majd Szentlélekkel és tűzzel kereszttel titeket...*” (Lk 3,16) Erre utal Jézus a mennybemenetele előtt, amikor ezt mondja tanítványainak: „*János csak vízzel kereszttelt, ti azonban néhány nap múlva Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni.*” (ApCsel 1,15) Ekkor árad ki Szentlélek a tanítványokra. Ettől kezdve nagyon sokféle leírást találunk: van, aki megkeresztelkedik és örvendezve megy tovább az úton (ApCsel 8,37–39); van, akire kiárad a Lélek és aztán megkeresztelkedik (ApCsel 10,44–48). S Keresztelő János efezusi tanítványairól olvashatjuk, hogy vízzel már megkeresztelkedtek korábban, és amikor Jézus nevében Pál újra megkereszteli őket, akkor leszál rájuk a Szentlélek, és a Lélek munkáját jelek követik. (ApCsel 19,1–7) Mindezt összevetve elmondhatjuk, hogy nincsenek sablonok, és Isten nem sémák szerint munkálkodik. A keresztség Jézus által rendelt szentségünk, de hogy a Szentlélek miként munkálkodik benne, általa vagy éppen annak következtében, azt ne mi akarjuk meghatározni.

A konfirmáció és elköteleződés évében így válik fontossá az, hogy azon az ünnepen, amelyben egykor részesek voltunk, amikor – talán még lázadó vagy kételkedő kamaszként – remegő lábakkal álltunk az oltár előtt, részesültünk-e mi a Szentlélek megerősítésében?

A konfirmációi káténk egyik mondata így szól: A konfirmációi istentiszteleten megvallom hitemet. A gyülekezet Isten Szentlelkéért könyörög. A lelkész a nevünkön szólít, kezét fejünkre teszi, megáld bennünket Isten igéjével. Ezután úrvacsorát veszünk.

Két mozzanat lett ebből a régen tanult mondatból fontos számomra. Az egyik az, hogy a gyülekezet Isten Szentlelkéért könyörög. Jézus mondja azt az imádságról: Ha mi, ember voltunkból fakadóan is tudunk jót adni, akkor „*mennyivel inkább*

ad mennyei Atyátok Szentlelkét azoknak, akik kérik tőle”. (Lk 11,13) Milyen nagyszerű ez a bátorítás! Isten ad Szentlelkéből, ha kérjük tőle! Tehát, ha a gyülekezet Isten Szentlelkéért könyörög, akkor Isten ad Szentlelkét!

A másik mozzanat pedig a kézrátételes áldás. Így áldjuk meg a konfirmálókat, minden esetben. Persze senki ne gondolja azt, hogy a lelkész keze valamilyen különleges erőt tartalmaz, és amikor kézrátétellel megáldunk valakit, akkor ez az erő kiárad. A kézrátétel egy jel, hogy nagyobb van ott jelen, ahol a lelkész az áldást hirdeti. Nem, nincs a kezünkben az Isten Szentlelke – sem úgy, hogy mi sugározzuk, sem úgy, hogy rajtunk múlva, mikor árad, és mikor nem árad. Ez mindenkor az Isten titka és ajándéka. De azt is tudhatjuk, hogy megígérte, velünk lesz minden napon a világ végezetéig, és nem hagy bennünket árván.

Félreértés ne essen: a személyes megtérésre és Isten Szentlelkére mindannyiunknak szüksége van. De tudjuk, hogy ez nem társul minden esetben élményekkel, látványos jelekkel vagy különleges lelki effektusokkal. Csak egyszerűen azzal, hogy az ember életének és gondolkodásának középpontja megváltozik, és Isten kerül az első helyre.

Ezért vallhatjuk, hogy a keresztségünk és a konfirmációi áldás által Isten a Szentlelkével gazdagított. Lehet, hogy mi azt nem vettük észre. De hát olykor azt sem vesszük észre, mikor borult virágba a cseresznyefa, vagy mikor hullott éltető zápor a földekre; de egyszer csak zöldellni kezd a mező, vagy pirosan kacsingatnak ránk a gyümölcsök.

S egyszer csak az életünkben is látható lesz valami: nem nagy jel és látványos csoda! Csak ami a természetes: hogy Isten Lelkének ereje által embe-rebb emberek, szeretni tudó és jót közvetíteni tudó testvérei leszünk egymásnak, mert a Lélek által tudjuk kiáltani Istennek: Abbá, Atyánk!

Bence Imre

Jelentkezés a konfirmációra

Várjuk azon családok jelentkezését, amelyekben 7-8. osztályos fiatalok vannak, hogy a 2023–24. év konfirmációra készülő csoportja formálódhasson. Örölnénk, ha ők a nyári táborban is részt vennének! Várjuk azon felnőttek jelentkezését, akik tudatosan és hivatalosan akarnak az egyházunkhoz, és benne gyülekezetünkhöz kapcsolódni. Azokat, akik konfirmáltak ugyan, de felelevenítenék az akkor tanultakat; azokat is, akik (bármely felekezetben történt) keresztség után nem részesültek konfirmációban; és azokat is, akik nincsenek megkeresztelve. Az érdeklődőknek 2023 őszétől ismét szervezünk felkészítő tanfolyamot.

Lelkészi jelentés a 2022. évről

Jézus mondja: „*Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el!*” (Jn 6,37)

2022 első napjaiban sokszor dúdoltuk az év igéjéről írt énekemet, amely Jézus hívó szavát tette hangsúlyossá. Megénekeltek, hogy Jézus szép csendesen és hangosan kiáltva is hívogat. Mindenkit vár, és aki meghallja a hívást, az nála biztonságos otthonra talál!

Az év első napjaiban, amikor már szünni látszott a járvány, az a kérdés foglalkoztatott, hogy miként hallja meg a gyülekezet a jézusi hívást. Sejtettük, hogy a járvány múltával nem lesz euforikus újraindulás, mint azt néhányan vizionáltak, mert a bezártság és a félelem láncainak oldódása nehezen megy. S a kényelem is úrrá lett sokakon, hisz az otthonra száműzött munka és az otthonról elérhető kultúra mellé becsatlakozott az otthonról elérhető lelki élet is az internet segítségével. Az év kezdetén úgy éreztük, hogy lassú folyamat lesz, míg a gyülekezet visszatalál a normál kerékvágásba, de azzal a bizalommal tekintettünk előre, hogy ennek a folyamatnak részesei, megélői lehetünk. Ebben bízva nyilatkoztunk 2021 decemberében feleségemmel együtt arról – a törvényesség rendjére figyelve –, hogy 65. életévünk betöltését követően szeretnénk még két évet szolgálni. Ehhez a szándékunkhoz a presbitérium és az egyházkerület elnöksége is hozzájárult. Köszönjük ezt azért, mert így a negyedszázados gyülekezeti szolgálatunk nem a járvány hozta pangással és bezártsággal záródik, hanem újra érezhetjük a közösség összetartásának és közös szolgálatának örömeit. Azt pedig nem láthattuk előre, hogy a kirobbanó háború és az ezt árnyékként követő infláció milyen kihívásokat jelent majd a gyülekezet életében, s milyen új feladatok elé állít. A remény tehát megvolt, és egy kibontakozó gyülekezeti életet láttunk magunk előtt az indulásnál.

Hálát adhatunk azért, hogy 2022-ben már nem voltak korlátozások és lezárások, és minden tervezett alkalmunkat és programunkat megtarthattuk. S hálát adok azért is, hogy a járvány utáni lassú kibontakozás további reménynek ad alapot.

Jézus hívott, s hív magához, és aki hozzá megy, azt nem veti el. Hiszem, hogy hívott a járvány rémisztő valóságán keresztül is, figyelmeztetve, hogy az életünk törékeny, és nem mi tartjuk kezünkben a sorsunkat. S hangosabban hív a háborús félelmek és a gazdasági nehézségek fokozódása közepette is arra, hogy megtérjünk és éljünk. Hív az igén és a szentségeken, valamint a közösség szolgálatán keresztül is.

Ezért elsősorban istentiszteleti életünkről, majd közösségi életünkről kívánok szólni a jelentésemben.

Miért járunk istentiszteletre?

Az istentiszteleti életünkkel kapcsolatban ezt a kérdést fogalmazom meg. Tudom, hogy banálisnak tűnik ez a kérdés, de olykor ilyen alapvető kérdésekre is meg kell keresnünk a választ. Méghozzá a személyes válaszunkat.

2022-ben az istentiszteleteket a szokott rendben tudtuk megtartani. Így egész évben 222 istentiszteletet tartottunk. Az alábbi táblázatban a megtartott istentiszteletek száma és az átlagos részvételi szám jelenik meg.

Évszám	2019	2020	2022
Megtartott istentisztelet	240	200	222
Átlagléttség	56	42	45

A tartott istentiszteletek száma mindig változó, attól függően, hogy a vasárnapok és az ünnepek miként alakulnak. A 2020. évi 200 istentisztelet tartalmazza a csak közvetítéssel megtartott alkalmakat is. Az átlagléttség változása azonban szembeűnő. 2020-ig minden évben 50 és 60 között volt az istentiszteleti látogatottság átlaga. Ez azt jelentette, hogy egy átlagos vasárnapon is a négy istentiszteleten összesen 200-240 gyülekezeti tagunk jelent meg. A 2020-as évben – amikor közvetített istentiszteleteket tartottunk – a létszámokhoz bejegyeztük azt is, hányan voltak egyidejű nézők. Látható, hogy 2022-ben istentiszteletenként az átlag vasárnapi létszám 180 fő, tehát a lassú növekedés ellenére még mindig 20-60 fővel kevesebben vagyunk. Ez a csökkenés nem nagyon látszik a reggeli és az esti istentiszteleteken, viszont a délelőtti és az ünnepi istentiszteleteken annál inkább.

Gondoljuk végig, hogy miért járunk, vagy miért nem járunk templomba, istentiszteletre? Luther megfogalmazása szerint az istentiszteleteken Isten maga szól hozzánk igéjében és a szentségeken. Azt is lehetne mondani, hogy a megszólaló Isten a válaszunkat várja. S a válaszunk a közösség megélésében teljesedik ki: amikor együtt énekelünk, a közösség nevében imádkozunk, vagy megvalljuk hitünket.

Ha meg kellene fogalmazni, mikor járnék többet és rendszeresebben istentiszteletre, akkor különféle válaszokat adhatunk:

- Ha több időm lenne...
- Ha a családom is velem tartana...
- Ha könnyebb lenne a templom megközelíthetősége, s a parkolás...
- Ha jobb lenne az igehirdetés...
- Ha rövidebb lenne...
- Ha érthetőbb lenne a liturgia...
- Ha nem lenne közvetítés...

- Ha... (egyéb válasz)

(Kérek mindenkit, tegyen egy jelet ahhoz a válaszhoz, amely szerinte a leginkább fedí a valóságot a saját életében vagy a környezetében élők gondolkodásában!)

Azt látni lehet, hogy többféle válasz adható a nemre. Számomra is, és minden lelkész számára is tanulságos ez a válasz. Hisz láthatjuk azt, hogy vannak olyan tényezők, amelyekre oda kell figyelni. Nem szabad azt hinnünk, hogy nem kell újra és újra végiggondolni, mivel tudjuk vonzóvá tenni az istentiszteleti életünket. De milyen választ adunk arra kérdésre, hogy miért megyünk istentiszteletre?

- Mert szeretem a közösséggel való találkozást!
- Mert fontos nekem az igé!
- Mert valamilyen szolgálatom van!
- Mert elcsendesedhetek!
- Mert megszoktam!
- Mert megtartom az ünnepszentelés parancsát!
- Mert a Krisztushoz tartozásom így fejezem ki!
- Mert... (más válaszom van)

(Kérek mindenkit, tegyen egy jelet ahhoz a válaszhoz, amely szerinte a leginkább fedí a valóságot a saját életében vagy a környezetében élők gondolkodásában!)

Egy kicsit elemezzük ki ezeket a válaszokat is. Azt mindenképpen szeretném hangsúlyozni, hogy az elsodródás veszélye ma hatványozottan fennáll. Hisz a szekularizáció már a járvány előtt növekedni látszott, és erre még rásegített a járvány hozta bezártság. A kényelemtől az idegen tanítások vonzó erejéig sok okot fel lehet sorolni. De ha arra gondolunk, hogy az életünk nem sodródhat mindenféle tanítás szelében (lásd: Ef 4,14.), hanem az evangéliumi, evangélikus hitünk melletti elköteleződésben kell megállnunk, akkor ki kell mondani, hogy a gyülekezet életének színtere elsődlegesen az istentisztelet, ahol minden korosztály és minden réteg találkozhat egymással. Emellett ugyanazt a lelki táplálékot kapva összekovácsolódik a közösség. S ki kell mondani azt is, hogy az istentiszteleti életnek erősödnie kell!

Az istentiszteleti életünk gazdagítását célozzák a különféle istentiszteleti formák, liturgiák bevezetése. Örülünk annak, hogy folyamatos a lektori szolgálat, és az énekkar szolgálata is gazdagító. Az orgonazenés áhítatok mellett évek óta tartunk havonta egy ifjúsági zenés istentiszteletet, és 2021 őszétől havonta egy gospel-istentiszteletet. 2022 őszén pedig bevezettük azt, hogy havonta egy alkalommal 9.00-kor családos istentisztelet legyen. Ezen kísérleti jelleggel bevezetett újítás kiértékelésére mindenképpen szükség van. A közösség erősítését szolgálja a havi egy alkalommal megszerve-

zett kávézás és a hónap utolsó vasárnapján a születésnaposok köszöntése. Ez utóbbit ősszel vezettük be istentiszteletünk rendjébe. Az ígéhirdetések szolgálatát 2022-ben a megválasztott lelkészek mellett alkalmanként a másoddiplomás teológusunk, *Sárik Eszter* és a püspöki hivatalban titkári teendőket ellátó, beosztott lelkész *Nagy Ádám* végezte. Köszönetet kell mondanunk nyugdíjas lelkészeinknek is, hisz szolgálattal és háttértámogatással segítik a gyülekezet életét.

A kisközösségekről

Egy korábban megrajzolt gyülekezeti kép alapján a gyülekezetünkben sok kisközösség mint szőlőszem létezik, de az istentiszteleti élet az a kocsány, amely a kisközösségeket összefogja. A számos kisközösség előnye az, hogy a tagjai személyesebben ismerik egymást, és emiatt sokkal személyesebb lehet az igetanulmányozás és a lelki beszélgetés. Ezek a közösségek egymást is támogató tagjaikkal erősítik meg az összetartozást. Bár a kisközösségek létszáma is mutat némi csökkenést, átlagosan hetente kb. 130 fő jön el a különféle közösségi alkalmakra. Vannak növekvő és stagnáló közösségek. Két közösségnél maradt fenn az online alkalom. A kisgyermekes szülők minden csütörtök este a Skype segítségével találkoznak, s a keddi bibliaórára is be lehet még az internet segítségével jelentkezni. Aki belekóstolt a kis közösségek életébe, azok örömmel járnak. Erre mindenkit csak bátorítani tudok!

A járvány után – egy presbiteri javaslatra – új sorozatunk is indult, *Budavári életutak* címmel. Ősszel két alkalommal mesélt egy-egy gyülekezeti tagunk hitéről, életútjáról. Bár nincs nagy létszám ezeken a beszélgetéseken, interjúkon, a meghittségük és az elhangzó bizonyágtételek révén mégis azt mondhatjuk, hogy lesz jövője ennek a sorozatnak.

A gyermek és ifjúsági munkáról

Az iskolai hitoktatás rendjében nincs változás. Szeptemberig három és fél státuszban lévő hitoktató mellett még 3 lelkész és 2 óraadó segített. Szeptembertől pedig három főállású hitoktató mellett 3 lelkész és 4 óraadó segített. Az iskolai hitoktatás nehézségeiről már sokszor beszéltünk. Nem kimondottan gyülekezetbarát a rendszer egy olyan területen, ahol 22 iskolában van hitoktatás. S néhány iskolában nem is tudtuk azt megszervezni.

A gyülekezeti gyermekalkalmak megtartásában azonban nagyobb változás történt. Hitoktatóink új módszer, a Godly Play alapján készültek fel a gyülekezeti hitoktatásra, alakították át a hittantermet. Szeptember óta mindkét délelőtti istentisztelet alatt foglalkoznak a gyermekekkel. Azt látni kell, hogy ez a módszer is a gyermekek jobb, haté-

konyabb megszólítását segíti. Nagyon szépen kidolgozott fa- és más természetes anyagból készült szemléltető tárgyak – melyek a lelki elmélyülést segítik – kerültek a hittanterembe. (Bár az a terem most másra nehezen használható.) Azt is látni kell, hogy a módszer nem lehet cél, hanem csak eszköz ahhoz, hogy a Szentírás üzenetét hatékonyabban adjuk át. Ezzel párhuzamosan 24 év után megszűnt a családi délutánok sorozata, és helyette a családi istentisztelet lett a családok találkozási helye.

Az ifjúság körében végzett szolgálatunkban az egyik fontos cél a konfirmandusok megtartása. Részből ezért is került a konfirmáció ünnepe őszre, a reformáció hónapjára. Így a konfirmandusok csoportja együtt vesz részt a nyári táborunkban, és ezáltal is jobban erősödik a közösség. A konfirmanduscsoportot Péter Zoltán és Péterné Mestery Rita készítette fel 2022-ben. Jó kezdeményezés volt az őszi ifjúsági hétvége, amely több mint harminc fiatal vonzott a Mátrába. Látható, hogy az ilyen jellegű alkalmak – egykor is és most is – nagyszerűen összekovácsolják a közösséget, és alkalmat adnak olyan lelki munkára, melynek a gyümölcsei aztán láthatók lesznek.

Ezzel együtt ősszel indult el az ifjúsági vezetőképző, amelyet Skriba Dániel ifjúsági vezetőnkkel közösen tartunk. A gyülekezet fiataljai közül tízen jelentkeztek erre az alkalomra. Reméljük, hogy a többségük kitart az év végéig tartó képzésen.

A nyári táborban – amely több generációs tábor – sokan vettek részt. Én a stafétabot átadása miatt csak látogatóban, egy napra voltam a táborban. De azt örömmel láttam, hogy aktív ifjúsági vezetőkkel és lelkes résztvevőkkel lelkiekben gazdag hetet töltöttek a fiatalok és a családok Szigetszentmártonban. A napközis tábor is – amely kisebb létszámmal működik – sok élményt jelentett.

A gyermek- és ifjúsági munkacsoport vezetésével a presbitérium Péterné Mestery Ritát bízta meg a korábban lemondott Bakó Zsuzsanna helyett.

Közösségépítés egyéb formái

A közösség építését szolgálta a két év kihagyás után megtartott szárszói hétvége is. Vendégünk Németh Zoltán, a GYÜMI vezető lelkésze volt. S bár nem volt telt ház, mégis jó volt újra átélni a közösségi élményt.

Új próbálkozásként jelent meg gyülekezeti szolgálatunkban az őszre tervezett *Csendben Isten előtt* című hétvégénk, amelyre – sajnos – nagyon kevesen jelentkeztek. Ez az igére koncentrált hétvége azonban a jelenlévők számára is hitben megerősítő volt. Külön ajándéka ennek a hétvégének, hogy az egyik résztvevő, aki családi krízisben volt – ennek hatására is –, rendezni tudta az életét. Lát-

ható, hogy az igének milyen nagy ereje van. Közösségépítő hétvégéje volt a *Budavári Gospel Kórus*-nak is, amelyet minden évben egy nyári vendégszolgálat zár. A *Schütz Kórus* pedig a közössége erősítésére közös ebédet szervezett.

Kazuáliák és pásztori szolgálat

Érdekesen alakult a kazuális szolgálatunk. Korábbi években a temetések száma volt a legkiemelkedőbb. 2022-ben azonban a temetések száma (19) alacsonyabb volt, mint a megkereszteltek (42) vagy a konfirmáltak (22) száma. Sajnos az esküvők száma is jelentősen visszaesett. Templomunkban összesen 9 pár kérte az áldást házasságára. Látható, hogy ennek részben az az oka, hogy nagyon nagy felhajtás, és ezzel együtt nagy kiadás van az esküvő körül. Újra tudatosítani kell azt, hogy a templomi esküvő nem a külsőségek miatt fontos, hanem egy olyan áldás, amely az egész életre erőforrás lehet a család számára.

A pásztori munka sokrétű feladatot jelent mindnyájunknak. Sokan talán nem is gondolnak rá, hogy egy egyszerű találkozástól kezdve a telefonbeszélgetéseken keresztül a család- vagy beteglátogatásig vagy a lelkipásztori beszélgetésekig, milyen széles spektruma van a lelki vezetésnek.

Talán az egész egyházunkban egyedülálló, hogy státuszban lévő diakóniai munkásunk van *Bajnóczi Ilona* személyében. Egyedül nem tud sokához eljutni, de az tapasztalható, hogy a rendszeres gondozottjai, látogatottjai elégedetten és hálával fogadják a szolgálatát. Az önkéntes látogatók száma egy kicsit visszaesett: egyrészt öregedés miatt, másrészt a járvány hatására. Ez mindenképpen fejlesztést igénylő terület.

A lelkészi látogatások a számos teendő mellett nehezebben szervezhetőek meg, de igyekszünk a beteg- és a családlátogatásokat, az otthonok megáldását beilleszteni a napirendünkbe. Fontos ebben a hívás, az igény kifejezése, mert a nagy gyülekezetben nehéz eldönteni, merre induljunk el.

Gyülekezeten kívüli feladataink

Szinte minden lelkésznek vannak közegyházi feladatai, és ezek is időigényes önkéntes vállalások. Ebben a ciklusban számomra a piliscsabai Béthel igazgatótanácsának elnöki tiszte jelent még feladatot.

2022-ben is felkértek a napi igék három áhítatának megírására. A „*Konfirmáció és elköteleződés éve*” révén meghívást kaptam abba a munkacsoportba, amely egy konfirmációs gyakorlati kézikönyv kiadását tervezi. Egy Szabó Lajos szerkesztette kiadványban rövid írásom jelent meg, s a *Tanuló közösségben* című kézikönyv óravázlatainak kidolgozásában is részt vettem.

Nem lelkeszi feladataink

Diakóniai munkánk terebélyesedett ki akkor, amikor a háború kirobbanásának pillanatában a presbitérium elé vittük a menekültek segítségének ügyét. A Sára-terem átmeneti szállássá való átalakítása és a menekültek fogadása, segítése többek számára jelentett folyamatos feladatot. A legtöbb ezek közül természetesen az itt lakókra hárult, illetve nagyon nagy segítséget kaptunk *Gilly Lóránt*tól, aki orosztudását kamatoztatva segített a menekülteknek. A gyülekezetünkben *Tarpataki Noémiék* családja fogadott menekülteket, akiknek az anyagi segítségével a gyülekezet is részt vett. Amikor aztán április 11-től a Yefremov család állandó lakója lett a Sára-teremnek, akkor a napi segélyezési feladatokat kiegészítették a beilleszkedésükkel kapcsolatos teendők. Ebben is *Gilly Lóránt* segített rengeteget, szinte pótnagypapája lett a gyerekeknek. A 19 családból összeállt támogató közösség pedig havi szinten teremtette meg a segélyezés anyagi bázisát. *Horváth Csaba* gyülekezeti tagunk segítségével révén az asszony munkát is kapott, és szintén az ő kapcsolatai révén sikerült december közepén a kerületi lakásügynökségen keresztül egy megfizethető lakást bérelni a menekült családnak. Segélyezésük még folyamatban van. Hálásak vagyunk *Gilly Lórántéknak* és a támogató kör azon tagjainak, akik folyamatosan biztosították a segítséget. De az is jól látszik, hogy az első hetek lázas segíteni akarása hamar kihűlt.

A rezsikrízis miatt is számtalan feladat hárult rám igazgató-lelkészként. Az őszy folyamán az összes áramszerződést át kellett nézni, és a lakásokat a kereskedelmi szerződésből lakossági tarifára váltani. Ez rengeteg utánajárással és papírmunkával járt. De az, hogy a templomnak és a gyülekezeti terméknek a kereskedelmi szerződés keretén belül majdnem kilencszeresére emelkedett a villanyszámlája, nemcsak takarékosra ösztönöz, hanem arra is, hogy új utakat keressünk. Ehhez az építési és gazdasági munkacsoport összehangolt munkájára volt szükség, s arra, hogy bekapcsolódjunk egyházunk energetikai pályázatába is. Nagyon jó, hogy ezt a pályázatot a két munkacsoport tagjai maguk állították össze.

Befejezésül

A jelentésem nem tér ki minden kérdésre. Nem tudom érinteni a gyülekezeti élet minden területét sem. Ha valakinek bizonyos lelki területekkel kapcsolatban kérdése van, akkor arra szóban szívesen kitérek. Azért viszont nagyon hálás vagyok, hogy ezt a munkát nem egyedül végzem. Egyrészt köszönöm lelkésztársaimnak, *Mártin*nak, *Zolán*nak, *Tamás*nak és *Ádámnak*, hogy közösen végezhetjük a lelki munkát.

Köszönetet mondok a tisztségviselőknek, akik odaadóan segítenek. Köszönöm a szolgálatát felügyelőknöknek, *Heinczinger Orsolyán*nak, másodfelügyelőknöknek, *Nagy Norbert*nek, jegyzőknöknek, *Miklóshalmi Péter*nek, jogtanácsosunknak, *Kontor Eszter*nek, gondnokunknak, *Viczián István*nak, számvéveszéki elnökünknek, *Fritsch Margit*nak. Köszönöm a zenei élet felelőseinek a segítő szándékot: *Bán István*nak az itteni kántori szolgálatot, *Takács László*nak a budagyöngyei kántorizálás folyamatos végzését és szervezését, a kórusok vezetőinek munkáját, *Hacknauer Bettina* és *Szuhaí Mónika* szolgálatát, és az ifjúsági zenészeknek a segítséget. Hálás vagyok a hitoktatók csapatáért: *Kovács Kata*, *Péterné Mestery Rita* és *Wölfel Mihály* főállású hitoktatók és az óraadók segítségével, valamint azok munkájáért, akik önkéntesként segítik a gyermekek között végzett szolgálatunkat. És hálás vagyok az alkalmazottaink, *Bajnóczi Ilona* diakóniai munkás, *Tóser Gáborné* egyházi, *Németh Brigitta* budagyöngyei egyházi, *Samu Piroska* irodavezető és *Kövesy Emese* gazdasági vezető munkájáért.

Hálás vagyok a „csapatunk” minden elkötelezetten és odaadóan szolgáló tagjáért. Azokért, akik abban a szolgálatban állnak, hogy Jézus hívását felerősítsék és eljuttassák a magunk karizmáival sokakhoz. Mert ő hív magához mindenkit rajtunk keresztül is. S ő ígéri, hogy aki hozzá jön, azt semmiképpen el nem veti!

Kérem a jelentésem elfogadását!

Bence Imre
igazgató-lelkész

A Lélek szerint...

Pünkösdi ünnepén a gyülekezet elnöksége nevében köszöntöm a testvéreket. Ez a tavaszi hétvége ne csak pihenést hozzon, hanem lelki újulást is! Azt kívánjuk, hogy a személyes életünket és a gyülekezet közösségi életét újítsa meg Isten Lelke. Mi a Lélek által élünk, a teremtő és a megszabadító Lélek által. S ez arra hív bennünket, hogy éljünk is a Lélek szerint: úgy irányítsuk szívünket, hogy a Lélek gyümölcse látható legyen az életünkben. Így újítson meg minket Isten legdrágább ajándéka. Szentelje meg ünnepünket Isten Lelke, hogy a hétköznapi életben Isten szentségét tudjuk széthinteni – jóságban, szeretetben, békességben és türelemmel!

Felügyelői jelentés a 2022. évről

„Kérünk titeket, testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik elöljáróitok az Úrban, és intenek is titeket, és munkájukért nagyon becsüljétek őket. Éljetek egymással békességben. Kérünk titeket, testvéreink, intsétek a tétkedőket, biztassátok a bártortalanokat, karoljátok fel az erőtleneket, legyetek türelmesek mindenkire.” (1Thessz 5,12–14)

Pál levelének soraival köszöntöm a Testvéreket, amikor a Budavári Evangélikus Egyházközség 2022. évi felügyelői jelentését ismertetem.

Egy évvel ezelőtti jelentésem az orosz agresszióval indult ukrajnai háború első heteiben készült. A köröttünk lévő világ, a kiszámíthatatlan jövő nyomasztó érzését már tartalmazta. A 2022. évi tervezésben a biztonságra és a stabilitásra fektettük a hangsúlyt, nem ismerve, milyen nehézségek állnak előttünk. A háború szörnyűségei még most is tartanak. Az energiaárak hallatlan emelkedése csak fokozta a gazdasági környezet bizonytalanságát. Nem is olyan messze tőlünk földrengés okozta sokezer ember halálát, mások hontalanná válását. Bármerre nézünk, segítségre szoruló embertársainkat tudjuk szűkebb környezetünktől a határokon túlig. Ezekhez képest össze sem hasonlítható nyugodt és biztonságos helyzetben lévő egyházunk, gyülekezetünk tagjaként tenni dolgunkat. Ezért naponta hála adhatunk az Úrnak, és kérjük kegyelmét, hogy vigasztalja az áldozatokat, és adjon nekünk erőt a rászorultakat meglátni és segíteni. Az elmúlt év eseményeit, gyülekezetünk életét, az elvégzett munkát innen indulva szeretném bemutatni.

Hitéleti események egyházi környezetünkben

A pandémia miatt nemcsak kisközösségi eseményeink, de tágabb egyházi alkalmaink is elmaradtak, így hatalmas lendülettel és várakozással indultak neki szervezők és résztvevők egyaránt a 2022-ben újra megrendezett egyházi eseményeknek.

Májusban Óbudán a „Találkozó Velel” Északi Egyházkerületi Nap közel 900 fős létszáma szinte rekordnak számított. A régi testvéri kapcsolatok, a találkozás öröme mellett a nap a hat egyházmegye seregszemléje is volt. A nyitott, közterületen kialakított helyszín kifejezetten missziós jelleggel hívogatta a környékbelieket, melynek meghívott vendége és igehirdetője Pavlo Shvarts, az ukrajnai evangélikus egyház püspöke volt. A missziós napon gyűjtött adomány a harkivi evangélikus egyház menekültmunkáját segítette. Ugyanezen a napon zajlott a déli és a nyugati egyházkerületi nap is: tudatos készülése és megjelenése volt ez egyházunknak a 2022. évi népszámlálás felkészítésében.

Az év másik nagy eseménye az Evangélikus Presbiterek Országos Találkozója volt, melynek szeptemberben a Hungexpo adott otthont. Az ország minden részéből megmozdultak a gyülekezetek; jó volt együtt tudni a három egyházkerület lelkeszeit, presbitereit, tisztségviselőit. Gazdag lelki és közösségi tartalom, színvonalas szervezés és megvalósítás jellemezte ezt a napot. Akik ott voltunk, várjuk a következő ilyen alkalmat; addig is az ott kapott üzeneteket visszük tovább felügyelői konferenciára, egyházmegyei találkozókra, presbiteri ülésre, gyülekezeti beszélgetésekre.

A fiatalok sem maradtak nagyrendezvény nélkül 2022-ben: a Szélrózsa Evangélikus Ifjúsági Találkozó is újra megrendezésre került. Gyülekezetünkben is népes csapat utazott Gyulára és vett részt a színes, lelki tartalommal és gazdag programokkal teli többnapos fesztiválon.

Gyülekezeti élet

A gyülekezet lelki életéről igazgató-lelkészünk jelentése részletesen beszámol, én csak pár eseményt emelek ki. Öröm, hogy újra megszervezhettük:

- a tavaszi gyülekezeti hétvégét Balatonszárszón;
- a családos nyári táborot Szigetszentmártonon;
- az őszi ifjúsági hétvégét a Mátrában.

Gyülekezeti életünk egyik erőssége a sokféle kisközösség: szinte minden korosztály tud csatlakozni az istentiszteleti közösségen kívül rendszeres hétközi alkalmakhoz. A tavalyi évben a havi családos istentisztelettel és a 9 órás gyermek istentisztelettel bővült a gyermekalkalmak köre.

Jó döntés volt, hogy pár éve bevezettük a konfirmandusok ősztől őszi tartó felkészítését, így a nyári családos táborban is erősödhet közösségük, gyülekezeti kötődésük. Hála adhatunk, hogy ismét szép létszámú csoportt konfirmált, egy másik pedig elindult 2022-ben.

A lelkesi és hitoktatói munkaközösség számára rendszeres felkészülést és komoly logisztikát jelentő iskolai hitoktatás gyülekezetünk számára missziós lehetőség is. Ennek úgy érzem, évről-évre jobban érzékelhető eredménye, hogy gyermekek, családok csatlakoznak a gyülekezet alkalmaihoz.

Gyülekezeti tagként – még inkább a gyülekezetvezetés testületként – mindannyiunk felelőssége közösségünk szolgálása, lelkészeink munkájának segítése, a gyülekezetünk tulajdonában lévő infrastruktúra megőrzése. Sok segítő kézre van szükség. A presbitériumban és a képviselő-testületben sokféle szakmában járatos testvér van, ki itt, ki ott ad hozzá valamit a gyülekezet életéhez. Meglátásom szerint konkrét megszólításokkal sokkal több aktivitást is tartogat ez a közösség.

Személyi jellegű változások

Az egyházközség működésében részt vevő alkalmazottak száma nem változott. A lelkeszi munkába ösztől bekapcsolódott Nagy Ádám püspöki titkár, aki beosztott lelkészként vesz részt az igehirdetések és bibliaórák szolgálatában.

Lelkészeink kérésére presbitériumunk a 2021. decemberi ülésén határozatot hozott Bence Imre és Bencéné Szabó Márta lelkeszeink nyugdíjkorhatár utáni szolgálatának további 2 évvel való meghosszabbításáról, melyet az egyházkerület elnöksége is támogatott.

Presbitériumunkban Illisz László lemondása miatt Bán István póttag eskütételére került sor; a gyermek munkacsoport vezetését Bakó Zsuzsannától Péterné Mestery Rita vette át.

Egyházközségi gazdálkodás

A 2022-es évre az elnökség által megfogalmazott és a presbitérium által támogatott célkitűzés a nullszaldós mérleg volt. Az évet 36.217.705 Ft összegű pénzkészlettel nyitottuk.

A tényadatok

A bevételek összege 102.602.686 Ft, ez a tervezettnél 47.872.686 Ft-tal több.

A kiadások összege 60.204.213 Ft, ez a tervezettnél 5.474.213 Ft-tal több.

A gyülekezet pénzeszközváltozása 42.398.473 Ft, a teljes pénzkészlet 79.214.466 Ft – ezzel zártuk a 2022-es évet. Részleteiben is fontos látnunk az okokat.

Bevételek

A gyülekezeti tagoktól származó bevételek emelkedtek, ezen belül is jelentősen nőtt az adományok összege: a tervezett 5,5 M Ft-tal szemben 44.707.265 Ft érkezett be. Ebből 38.275.000 Ft örökségből folyt be, és 6.432.000 Ft volt a gyülekezeti tagoktól érkező adomány. Az egyházfenntartói járulék alatta maradt a tavalyi évhez és a tervezetthez képest is. Ez intő jel gyülekezeti létünk tervezhetősége, biztonsága szempontjából, bármennyire is szép a mérleg. Fontos tudatosítani magunkban, minden gyülekezeti tagban, hogy a gyülekezet fenntartása a mi felelőségünk: a rendszeres és kiszámítható bevétel a gyülekezet gazdasági létének alappillére. Ugyanakkor örömteli, hogy a perselypénz és a céladományok összege emelkedett tavalyihoz és a tervezetthez képest is – bár tudjuk, hogy a 2021-es bázis év még coviddal terhelt időszakokat is tartalmazott.

A bevételeknél szeretném hangsúlyozni a tervezhetőség és a rendszeresség fontosságát. Gyülekezetünk működését, a kiadások fedezetét biztonságosan tervezhetővé kell tennünk. Ehhez mindannyiunk rendszeres és kiszámítható áldozatvállalása szükséges.

Kapott támogatások, pályázatok

- Egyházi támogatások és pályázatok:	
Német ajkú gyülekezet kápolnabérlés	578.000 Ft
Gospel Kórus	150.000 Ft
ereszcsatorna-javítás	750.000 Ft
hittantábor	180.000 Ft
- Önkormányzati támogatások:	
- I.kerület:	
gyülekezeti program, Hírmondó	765.000 Ft
- II. kerület:	
hittanterem székcsere	500.000 Ft
hittantábor	200.000 Ft
- Állami pályázat:	
- Bethlen Gábor Alapkezelő	
hittantábor	400.000 Ft
Egyéb bevételek	
toronybérlet	6.159.000 Ft
Sára-terem és lakásbérlet	1.692.000 Ft
banki kamat	1.593.143 Ft

Kiadások

Kiadásaink 10%-kal emelkedtek a tervezetthez, 25%-kal a tavalyi évhez képest, ami több tevénytől tevődik össze.

Személyi jellegű kiadások

A tervezetthez képest való emelkedést a 13. havi bérek és azok járulékainak kifizetése okozta. Bár már 2023. év elején történt, de ide szeretnék emelni egy mondatot gyülekezetünk esperesi vizitációja során leírt gondolatból: „A presbitérium ebben és az ezt megelőző választási ciklusban is arra törekedett, hogy a költségvetésből amennyi forrást csak lehet, azt a személyi jellegű kiadásokra, lelkeszi és világi alkalmazottak bérére fordítsa, kifejezve ezzel is megbecsülésüket.”

Hitéleti tevékenység kiadásai

A tervezetthez képest jelentősen több kiadásunk volt, ezt leginkább a gyermekkalkalmak fejlesztésére költöttük:

hittantábor	3.120.000 Ft
ifis kirándulás	420.000 Ft
napközis tábor	72.000 Ft
Godly Play tanfolyam	159.000 Ft
gyermekkarácsony	132.000 Ft
konfirmandusajándék	80.000 Ft

Megnyugtató, hogy a pluszkiadások jelentős hányadát pályázati bevételek fedezik.

Működési költségek

A működési költségek meghaladják a tavalyit és a tervezettet is. Nagyobb eltérés az egyéb igénybe vett szolgáltatások soron látható: tartalmazza hagyatékát a gyülekezetre hagyó dr. Tarnóczy Tibor temetési költségeit, valamint az örökséggel kapcsolatos kiadásokat.

Ingatlanokkal kapcsolatos kiadások

A tervezetthez képest jóval alacsonyabb összeg a tényadat: a 2022. év végén elindított, a templom esővíz-elvezetési problémáit megoldó munkálatok 2023 tavaszán lesznek elvégezve, így a kiadás áthúzódott erre az évre. A tárgyévben megvalósult munkálatok:

toronyóra-javítás	104.000 Ft
parókia csőtörés	125.100 Ft
gyülekezeti terem kazán és kapucsengő-javítás	129.951 Ft

Ingatlanjaink az előttünk álló években jelentős felújításra, renoválásra szorulnak, melyet a 2022. évtől tudatosan tervezünk.

Eszközök, felszerelések vásárlása

Főbb kiadásaink, melyeket többnyire terveztünk:

kápolna – bútor	700.000 Ft
hittanterem – székek	850.000 Ft
kottaállvány	22.000 Ft
Godly Play eszközök	456.000 Ft
közvetítés – eszközfejlesztés	36.000 Ft

Szociális kiadásaink

A tervezettől eltérő összeg az ukrán menekültek megsegítésére szervezett egyházi adományvasárnap bevétele és továbbutalása. A befolyt bevételek egy részét a gyülekezet megtartotta a Sára-teremben lakó menekült család támogatására, melyről az igazgató-lelkészi jelentés részletesen beszámol.

Továbbutalt támogatások

Amikor a gyülekezet gazdálkodásáról beszélünk, akkor szólni kell azokról az adományokról is, amelyekkel gyülekezetünk segített másoknak, és kiadásaink között jelentkezett az elmúlt év során.

A Fordított Mikulás programunk 1M Ft bevételéből 600.000 Ft-ot kapott az *Abaffy Gyula Evangélikus Szeretetszolgálat*, 400.000 Ft-ot a *Fancsali Evangélikus Egyházközség*.

A nagy bevételek 10%-nak felét, azaz 600.000 Ft-ot a *Kölcsei Evangélikus Egyházközség* kapta támogatásként. (Ennek másik felét a vasárnapi gyermekalkalmak hitoktatói kapták év végi juttatásként – ez a személyi jellegű kiadások között jelenik meg.)

Ezeket a kiadási sorokat kiemelkedően fontosnak tartom. Természetesen nem gazdálkodási szempontból, hanem a szolidaritás, a nálunk szerényebb lehetőségekkel rendelkező gyülekezetek segítése jegyében. Itt szeretném megosztani a képviselő-testülettel az arnóti szeretetotthon, a fancsali és a kölcsei gyülekezet köszönetét a kapott adományokért.

A gazdálkodás témáját lezárva szeretném még kiemelni a felelősség kérdését. Elbizonytalanodott, kiszámíthatatlan világunkat megérteni, a változásokat épségben megélni evangélikusként úgy lehet esélyünk, ha hitéletünk áll a középpontban. Személyesen megélve, nap mint nap.

Fontos a lelki elköteleződés, de ugyanúgy fontos az adományok szintjén is elköteleződnünk. Nem feledkezhetünk meg gyülekezetünk támogatásáról. A rendszeres adomány meghatározó gyülekezetünk biztonságos működése szempontjából. Köszönet és hála testvéri közösségünk minden tagjának az anyagi és a szolgálatban kifejezett adományokért. Biztatok minden testvérünket, aki eddig nem fektetett erre kellő hangsúlyt.

Műszaki, fejlesztési ügyeink összefoglalása

- 2022. év elején megtörtént egy ázást okozó csatornahiba javítása az egyházfalakásban.
- Az elmúlt évek heves esőzései során megbizonyosodott, hogy a templom esővíz-elvezetése nem megfelelő, ezért az épület további állagromlását megelőzendő, 2022. második félévében szerződést kötöttünk bádógosmunkákra (bruttó 3,65M Ft), amelyek idén tavaszra húzódtak át.
- 2022. szeptemberben az ukrajnai háború következtében megnövekedett gáz- és villamosenergiaárak kezelési lehetőségeit az építési és a gazdasági munkacsoport vizsgálta. A rövidtávú takarékosági intézkedések hatásáról még nincs adatunk, de részben a javaslatok alapján adtuk be 2023 elején egyházi pályázatot a Fortuna utcai épületszárny energetikai korszerűsítésére, amely három elemet tartalmaz: irodai nyílászárócsere, tetőszigetelés, homlokzatszigetelés.
- *Bence Imre* igazgató-lelkész fáradságos utána-járásának is köszönhetően sikerült a közműszolgáltatókkal a lelkész- és egyházfalakásokra a magánszemélyekre vonatkozó kedvezményes díjszabású szerződéseket kötni.
- A gyerekbibliakör terme házilag lett kifestve *Péter Zoltán* szervezésében.
- A Fortuna utcai épület fűtésének javítása megtörtént, az egyik lakástermosztát nem működött megfelelően.

Összességében elmondható, hogy az egyes épületek műszaki felmérését, a karbantartási, építési munkákat azért végezzük, hogy kiderítsük és elhárítsuk az épület állagát rontó hatásokat (pl. elégtelen csapadékvíz-elvezetés, talajvíz okozta falnedvesedés, stb.), illetve hogy energetikailag is jobb állapotba kerüljenek azok. Ilyen szellemben már megújult a kápolna és az alagsor területe. Tervek készültek az irodahelyiségekre és a lakásokra is (padlásszigetelés, belső udvar falszigetelés). Ezek a munkák egyrészt a templom felújításának előkészítését, másrészt a káros hatások megszüntetését szolgálják. Ezeket követően a templomtatarozás is sorra kerülhet. A felsorolt temérdek munka fedezetére a szükséges külső forrásokat folyamatosan keressük, jelenleg is vannak folyamatban pályázataink.

Előttünk álló két év

Jelentésem záró részében gyülekezetünk jövőjével szeretnék foglalkozni.

2024 egyházunkban az általános tisztújítás éve, gyülekezetünkben ezzel szinte párhuzamosan lelkészválasztásra is sor kerül. Mindkét folyamatot időben és gondosan előkészítve, szervezeten indítjuk el. Az éves munkatervben önkéntes presbitéri munkacsoport létrehozását rögzítettük, célul tűzve a lelkészválasztási folyamat transzparens előkészítését, a közös gondolkodást. Ez a munkacsoport 2023 januárjában kezdte meg havi rendszerességgel a tanácskozást. Az egyházi év végéig lehetséges jelölteket állít, hogy ezt 2023 őszén már istentiszteleti vendégmeghívások kövessék. 2024 elejére el kell jutni a jelöltek leszűkítéséig, a választási bizottság felállításáig és a lelkészválasztás hivatalos elindításáig.

Saját szerepemet tekintve igyekszem minél több véleményt, látásmódot a folyamatba csatornázni. Úgy érzem, segítség, hogy minél több alkalmon jelen és megszólítható vagyok. Meg is szólítanak a gyülekezet különböző korosztályából, rétegeből testvérek. Két lelkészünk, de várhatóan egyházfink és gazdasági vezetőnk nyugdíjba menetele előtti időszakban különösen is fontosnak érzem, hogy a gyülekezet szándéka, véleménye kifejezésre jusson a változások előtt.

Nem kisebb feladat gyülekezetünkben a tisztújítás előkészítése és lebonyolítása. A hatéves ciklus elteltével ki-ki átgondolhatja, mit tud és szeretne vállalni gyülekezetéért. Az sem baj, ha többet vállalunk, mint amennyi kényelmes. Igazgató-lelkészünket idézem: „*Aki belekóstolt a kisközösségek életébe, az örömmel jár ide. Erre mindenkit csak bátorítani tudok!*” Ez igaz a gyülekezeti szolgálatra is: bár teher és áldozatvállalás a szabad időből, a szabad energiából odaáldozni, de legalább ugyanannyi ajándék is a közösség szeretete és visszajelzése. Erre én is mindenkit csak bátorítani tudok! Kérem a testvéreket, szólítsanak meg gyülekezeti tagokat, akiket szívesen látnának jelöltként az egyházközösség vezető testületeiben.

Az elkövetkező években újabb felújítási feladatok is várnak ránk (részben már érintettem): a lelkészi hivatal és a parókia felújítása, a templom külső renoválása. Mindhárom terület előkészítő munkálataival a presbitérium építési és gazdasági munkacsoportja már komolyan foglalkozik: épületdiagnosztikai, szigetelési szakvélemény beszerzésével, a templom és udvar ereszcatorna-vízvezetés hibáinak javításával, egyáltalán a teljes épületkomplexumban megjelenő problémák kiváltó okainak feltárásával és megoldásával.

Köszönetet szeretnék mondani az építési, felújítási, valamint a gazdasági munkacsoport vezetőinek és tagjainak a felelős és önálló munkáért!

Jelentésem végén köszönetet mondok igazgató-lelkészünknek, a gyülekezetben szolgáló minden lelkésznek, munkatársnak a közösségünkért végzett odaadó munkáért. Köszönöm a tisztségviselőknek és a presbitérium tagjainak a testvéri együttgondolkodást, a vállalt szolgáltatásokat, gyülekezeti tagjaink támogatását és önkéntes munkáját, az áldozatvállalásokat.

Hálát adok Istennek az elmúlt év ajándékaiért, gyülekezetünk gazdagságáért.

Kérem a tisztelt képviselő-testületet jelentésem elfogadására.

Heinczinger Orsolya
felügyelő

Felhívjuk beteg vagy idős testvéreink figyelmét, hogy akik szeretnének otthonukban úrvacsorával élni, telefonon vagy a gyülekezeti honlapon, a szolgálatok/látogatás menüpont alatt található űrlapon keresztül egyeztetethetnek időpontot, és a lelkészek szívesen meglátogatják őket.

Telefon: +36-1-356-9736 (hétfőtől-péntekig 9-13 óra között), vagy <http://budavar.lutheran.hu>

Márk Zarándokház

A badacsonyi pihenőházban június 12-23. között, illetve szeptember 11-től október közepéig vannak még szabad időpontok a gyülekezet tagjainak a feltöltődésre. Házaspárok, családok vagy kisebb csoportok vehetik igénybe. Érdeklődni *Bencéné Szabó Márta* lelkésznel lehet (tel: +36-20-824-3057), az írásos jelentkezéseket, megjelölve a tervezett érkezési és elutazási időt, pedig a marta.bencene.szabo@lutheran.hu e-mail címre várjuk.

A **Sára-terem** alkalmas családi programok, születésnapok és egyéb alkalmak megtartására.

Örömmel állunk ezzel is a gyülekezet tagjai rendelkezésére. Érdeklődni *Kovács Kata* hitoktatónál lehet a +36-20-824-9031 telefonszámon.

Konferenciák – találkozók

A nyár folyamán több olyan evangélikus lelki és közösségi program van, amelyet egyházunk különböző korosztályoknak szervez.

Kérjük, kísérjék ezeket figyelemmel, és jelentkezzenek az alkalmakra!

Eseménynaptár

Május 28. vasárnap Pünkösdszombat

Istentisztelet a szokott rendben
Budavárban:

9.00 – Igét hirdet: *Péter Zoltán*

11.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*

18.00 – Igét hirdet: *Péter Zoltán*

Budagyöngyén:

9.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*

Az istentisztelet keretében adunk hálát a 30 éve felszentelt kápolnáért!

Május 29. hétfő Pünkösdhétfő

Istentisztelet a szokott rendben
Budavárban:

9.00 – Igét hirdet: *Bencéné Szabó Márta*

11.00 – Igét hirdet: *Péter Zoltán*

Budagyöngyén:

9.00 – Igét hirdet: *Péter Zoltán*

Június 3. szombat

15.00 – Kisgyermekes családok évvégi piknike Martonvásáron

Június 4. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

18.00 – Orgonazenés áhítat, orgonál:
Nagy István (Szlovákia)

Június 7. szerda

19.00 – Fügefa – Interaktív bibliatanulmányozás a közepgeneráció részére
Munkaévvégi alkalom grillezéssel

Június 11. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Tanévvégi istentisztelet
A hitoktatók köszöntése

19.00 – *Hit-Ima-Kegyelem*
A Budavár Gospel Kórus munkaévvégi koncertje

Tanévvégi

Az istentisztelet után a tervek szerint a Czákó utcai Sport és Szabadidő Központban lesz közös ebéd, játékok, beszélgetések és sport (foci, röplabda, pingpong). Az alkalom részleteiről külön plakát és szórólap készül majd!
Az eseményre az ebéd miatt jelentkezni kell a Lelkészi Hivatalban 2023. június 4-ig.

Nyári hétközi alkalmak

A tanévvégi naptól a nyári táborig tartó időszakban péntekenként 17.30-kor az ifjúsági órákat megtartjuk.
Azt követően szeptember 1-ig a hétközi alkalmak közül csak a kedden 18.00-kor kezdődő bibliaórát tartjuk meg minden héten!
A vasárnapi istentiszteletek nyáron a szokott rendben lesznek!

Július 1–8.

Nyári hittanos tábor Zselickisfaludon

Szeretettel várjuk a kisgyermekes családokat, a hittanos gyermekeket, a konfirmációra készülőköt, a konfirmált fiatalokat! Kicsiknek-nagyoknak játékos ismeretszerzés, kirándulás, vetélkedő, bibliatanulmányozás, elcsendesedés, sok-sok játék még több énekléssel, jó közösségben.

Jelentkezni lehet jelentkezési lap kitöltésével:

<https://forms.gle/iAVUwchoy2gGJJ3C9>

A részletekről *Péter Zoltán* tud felvilágosítást adni.

Augusztus 21–24. Napközis tábor

Napközis tábort tartunk kisiskolás és felsős gyerekeknek. Bibliai foglalkozások, játékok, kreativitás, érdekes programok.

Jelentkezni **augusztus 15-ig** lehet a Lelkészi Hivatalban.

Június vége – július eleje

13. Budavári Bach Fesztivál

Július 2. vasárnap

19.00 – Kamarakoncert (Bach-fesztivál)
Bernhard Grobbel – orgona
Yilliam Lopez - Blockflöte

Augusztus 6. vasárnap

18.00 – Orgonazenés áhítat, orgonál: *Balasi Barnabás* (Szent Anna templom)

Augusztus 19. szombat

Református-evangélikus orgonamaraton

Szeptember 3. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Tanévvégi istentisztelet

18.00 – Orgonazenés áhítat, orgonál: *Lakner-Bognár András* (Szombathelyi Székese gyház)

A tanévvégi istentisztelet után folyamatosan indulnak a hétközi kisközösségek alkalmai!

Szeptember 5. kedd

18.00 – Bibliaóra

19.00 – Presbiteri gyűlés

Szeptember 13. szerda

19.00 – Fügefa – Interaktív bibliatanulmányozás a közepgeneráció részére

Szeptember 30. szombat

16.00 – Konfirmációs vizsga a kápolnában

Október 1. vasárnap

Hálaadó vasárnap – istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Konfirmációs istentisztelet és hálaadás

18.00 – Orgonazenés áhítat

Október 9. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem

Szubjektív emlékezés Dr. Stúr Dénesre

Életem ideje kezében van Istenem – olvassuk a 90. Zsoltárban, és fájó szívvel, de hittel fogadjuk el, amikor Isten elérkezettnek látja szereteteink, barátaink, ismerőseink, és végül majd saját életünk idejének beteltét. Most Dr. Stúr Dénes testvérünknek, gyülekezetünk egykori és örökös felügyelőjének szól Isten: Jól van, jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután, eredj be Urad örömébe! Ő bement Isten örök országába, és nekünk már csak az emlékezés marad.

Mint gyülekezetünk felügyelőjére, hitben testvérré és emberként barátira emlékezem, amikor rá gondolok. Azért ez a sorrend, mert először a budavári gyülekezet felügyelőjeként találkoztam vele. Amikor a gyülekezet 1990-ben meghívott a megüresedett lelkészi állására, a bemutatkozó istentisztelet után elbeszélgettünk a presbitériummal. Elhangzottak kérdések az elképzeléseimről, hogyan, milyen szellemben végezném a szolgálatomat. Végül Dénes feltette a számára olyan fontos kérdést: Mi a véleményed a tudomány és a hit viszonyáról? Mert Dénes nemcsak a hit, hanem a tudomány embere is volt. Később, amikor már jól ismertük egymást, elmondta, hogy egyházi iskolába járt, és a győri bencések mély hite és tudányszeretete alakította ki benne a széles látókört. Ő maga is egész életében a tudományos pályán munkálkodott: a Sugárbiológiai és Sugáregészségügyi Kutató Intézetben osztályvezető volt, részt vett a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség munkájában, és műszaki doktori címet szerzett. Értékes tudományos tevékenységét a Műszaki Egyetem aranydiplomával ismerte el.

Nem kopott meg azonban a fiatal korában kapott hite sem. Minél nagyobbak ismerte meg a fizikai világot, annál nagyobbak látta a Teremtőt. Hit és tudomány, tudomány és hit kölcsönösen erősítették egymást.

Így vált mindannyiunk hittestvérévé, gyülekezetünk felügyelőjévé. Szívesen elbeszélgetett lelki, teológiai témákról, és tenni akarással, energikusan képviselte a gyülekezet mint közösség és szervezet ügyeit. Kritikus szemlélete soha nem fordult ellenségességbe, de véleményét mindig őszintén elmondta. Azután, ha kellett, módosította. Ez a rugalmasság tette őt a gyülekezet jó vezetőjévé. Lehetett tőle tanácsot, ügyek intézésében támogatást kérni; templomunk külső-belső renoválásakor felmérhetetlen volt segítségé.

A harmadik, ahogyan emlékezem rá, az a barátság. Otthona nyitott volt, és ha teendőim között már régebben nem jutottam el hozzá, megjegyezte, hogy igazán eljöhethetnél már. Az utolsó ilyen alkalom már szomorú volt. Felesége halála idején, majd azt követően is mély lelki beszélgetésben tárta Isten elé életét, és kérte: Imádkozzunk együtt!

Fájó volt látni, ahogyan az elhatalmasodó betegség erőt vesz rajta, fájdalmakkal gyötri és sorvasztja. Végül elhangzott a megszabadító szó, a kegyelem szava: Jól van, jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután, eredj be Urad örömébe! Őt hazahívta az Úr, mi pedig emlékezünk rá, örökös felügyelőnkre, hitben társunkra, barátunkra.

Balicza Iván

Van embered!

2023. május 13-án „Van embered!” címmel került megrendezésre Csömörön az Északi Egyházkerület missziói napja. Az idei volt a második év, amikor férjemmel részt vehettünk hasonló rendezvényen, és azt kell, hogy mondjam, most sem történt más, mint a tavaly: ismételten megerősödött bennünk az érzés, hogy „evangélikusnak lenni jó”. Mégpedig nagyon jó!

A hajnali indulás ellenére – a szervezők korán kelnek...:) – nem éreztünk fáradtságot vagy kimerültséget, sokkal inkább szellemi és érzelmi feltöltődést. Az egyházkerületi napon mindenki megtalálhatta az érdeklődési körének és életkorának megfelelő programot, hiszen a majd 800 érdeklődő a Lehetőségek Udvarától, a gyermek-, ifjúsági programokon és pódiumbeszélgetéseken keresztül a zenei élményekig válogathatott magának az események közül.

Az együtt töltött órák legnagyobb erénye azonban – számunkra – mégsem a rendezvény színességében és flott szervezésében, hanem annak tartalmi és lelki mélységében rejlett. Ez a nap ugyanis felemelt. Elemelt a hétköznapokból, a feszültségekből; lényegtelenné tette a különbözőségeinket, mert megmutatta, hogy Jézus Krisztusban valóban nincsen „sem görög, sem zsidó”, sem elhagyott, sem árva, sem cigány, sem magyar, mert ott vagyunk egymásnak. Mert egymás emberei lehetünk, mert egymás emberei vagyunk.

A csömöri nap csúcspontja azonban vitathatatlanul a záróistentisztelet volt, mely alkalmanként könnyeket csalt a szemünkbe, máskor pedig őszinte nevetésre invitált, és amelyben a tartalom és a forma, a szó és a zene olyan tökéletes egységet alkotott, hogy az egyszerre szintetizálta és koronázta meg ezt a – minden ízében Istenre mutató – szombati napot.

dr. Sárík Eszter – dr. Vass Péter

30 éves a Szilágyi Erzsébet fasor 24. szám alatti kápolnánk

1990-ben már senki nem emlékezett egyházunkban arra, hogy a címben szereplő helyen az evangélikusok egykori tulajdonát képező ingatlan található. Míg egy napon korábbi budavári konfirmandusunk édesapja telefonon nem érdeklődött az után, mikor érkezünk a minket megillető egyházi ingatlan átvételére. Ő ugyanis az egyik ingatlanrészben működő állami vállalat vezetőjeként értesítést kapott arról, hogy a szóban forgó ingatlant a vonatkozó állami törvények értelmében vissza kell adni az evangélikus egyháznak.

Erre hosszú tárgyalások után 1992-ben kerülhetett sor, amikor is az ingatlant – miután főépületéből a hazai uránbányászatot ellenőrző szovjet hatóság „hazaköltözött” – megüresedett állapotban az Országos Evangélikus Egyház mint korábbi tulajdonos rendelkezésére bocsátották.

Ezután következett a főépület renoválása, és – Madocsai Miklós budavári igazgató-lelkész javaslatára – egy új kápolna kialakítása az épület földszinti részében, Benczúr László építész tervei alapján. A II. kerületben élő evangélikusok addig a Torockó téri református gyülekezet imatermében tartották istentiszteleteiket, most saját lelki otthonba költözhetek. Nagyon megszerették az új, barátságos, könnyen fűthető kápolnát. Az első években – az egyház jövőjét építendő – még gyermekbibliakört, hittanórát is tarthattak önkéntes egyházi munkások. Korszerű kezdeményezés volt a II. kerületben lakó evangélikusok levélbeli meghívása ismerkedésre és igehallgatásra. Az épület felszentelésére éppen 30 évvel ezelőtt kerülhetett sor. Miután ideköltözött az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöki hivatala, egyházi gyűlések áhítatainak színhelyévé is vált a felszentelt Isten-háza.

Feledhetetlen marad a Covid-időszakban, 2020-ban tartott szabadtéri, gyertyafényes karácsonyi istentisztelet. Napjainkban is örömmel várja a közösségbe a hitükben megerősödni kívánó testvéreket a minden hétfőn délután 5 órakor tartott bibliaórára, valamint a vasárnap 9 órakor kezdődő istentiszteletre.

Szebik Imre

A BELVEDERE-nek (a szó olasz–francia eredetű, jó kilátást jelent) is nevezett épületet *D. Ordass Lajos* püspök úr vásárolta a FÉBÉ számára még 1948-ban, evangélikus kórház kialakítása céljából. 50 évnyi elidegenítés után, 1992-ben kapta vissza egyházunk. Újraszentelése 1993 pünkösdjén, épp egy emberöltője volt *D. Szebik Imre* püspök úr szolgálatával. Győri Andrásnak az újraszentelésről készült kisfilmjét az alábbi linken lehet megtekinteni: https://youtu.be/LWA8c_lkbjs

Szárszón jártunk! (Villáminterjú egy résztvevővel)

1. Milyen várakozással mentél el családdal Balatonszárszóra?

Szerettem volna a gyülekezetben megélni a testvéri közösséget azáltal, hogy beszélgetek a testvérekkel. Megismerni olyanokat, akikkel eddig kevés kapcsolatom volt.

2. Mit kaptál?

Nagyon örültem, hogy találkoztam olyanokkal, akik Krisztus szeretetét sugározták. Ez tette az egyik legjobb gyülekezeti hétvégévé az ideit.

3. Mi volt a legjobb program?

Számomra mindig a testvérek bizonyágtétele a kiemelkedő. Idén a közös úrvacsora is többletet adott.

4. Mivel bátorítanál másokat?

Jöjjenek a teljes időre; próbáljanak mindent hátrahagyva teljes lélekkel, szívvel jelen lenni. Remek alkalom arra is, hogy Istennel többet legyünk, arra is, hogy tanuljunk róla.

5. Mit tennél hozzá a szárszói programhoz?

Közös dicsőítő- és imaalkalmat. Be lehetne dobni egy dobozba imakéréseket, dicsőítő dalokat, de lehoznánk a hétközi imacsoport kéréseit is. Fakultatív programként lehetne részt venni rajta. A kérdés, mikor lehetne beilleszteni? Szerintem másfél órát tartana. Ezen felül lehetne a kisgyermekes körnek, akik hetente csak online találkoznak, egy jelenléti bibliatanulmányozás is.

Orczán Ákos Kund

Békevágy

Mire vágyunk igazából, mire gondolunk, amikor békére vágyunk? Nyugalomra? Csendre? Elvonulásra? A rossz érzések hátrahagyására? Hagyjának már békén, hadd lehessünk egyedül? Miért is? Mert ha a másik ott van, akkor már nem is lehet béke és nyugalom? Igen, sajnos mindennapjaink tele vannak konfliktusokkal, feszültséggel, nyugtalansággal, súlyos döntésekkel, melyek nem lehetnek mindenkinek jók. Akárhol legyünk: a munkahelyen, a családban, a legközelebbi szeretettünkkel, vagy éppen vadidegenekkel a villamoson; vagy sokszor az autóban közlekedve ismerjük meg a másik sofőről (vagy éppen a belőlünk) mélyről feltörő agressziót.

De pontosan miért is és kire haragszunk? Mindig másra és mindig azért, mert nekünk rossz. Legalább is azt gondoljuk. De ha jobban megforgatjuk lelkünkben, hogy mi miért van, s az okokat-célokat próbáljuk tisztázni, akkor már nem olyan szélsőségesek az érzések. Sokszor kiderül, hogy nem csak, vagy akár egyáltalán nem a másik a hibás. S már maga a felismerés is visszafog a dühből és csitulni kezd lelkünk. Azt gondolom, mivel az ember alapvetően ösztönlény is, az előbb leírt mindennapi belső küzdelmet napi szinten megéljük, mert „nem tudunk kibújni a bőrünkéből”. Nem tudunk kibújni abból a teremtett testből, amelyet gének, hormonok, frontok és konkrét impulzusok (üzenetek, a főnök rosszkedve, a tanítvány szemtelensége, stb.) irányítanak. A lélek megkönnyebbülése nem gondolom, hogy a jó géneknek, a jó hormonoknak, a jó frontoknak, a jó híreknek köszönhető, csak részben. A teljes feloldozást valami más jelenti. Ami misztikusan – testtől függetlenül – a szentlélektől érkezik akkor, ha hajlandóak vagyunk imádkozni, nyitni a Jóisten felé, magunkba nézni; s ekkor lenyugszunk, értékelünk, helyére tesszük a dolgokat, és elkezdünk tisztán látni; ha kell, a bűnünket megbánni, vagy éppen, ha kell, akkor megbocsátani. A lelkünk kisimul. S igen, erre a nyugalomra, erre a belső békére vágyom, hiszen az élet zajlik, s mindig hoz magával újabb és újabb békétlenséget. A harc, az alább nem adás, az én vagyok a jobb és ezt meg is mutatom, s ráadásul evvel együtt a másik hibáztatása, hogy „úgy kezdődött, hogy visszaütöttem”, már egész kisgyermekkorban elkezdődik. S a gyermekek felnőnek, s velük együtt nőnek az indulatok a vágyak és a bosszúvágyak befolyása alatt – főleg, ha ezeket képtelen lesz megtanulni kontrollálni. A nagy háborúkat is hétköznapi emberek kezdik és irányítják – harcias indulatokkal. Ha minden egyes emberben megvolna a belső békeség, vagy legalább a belső békeségre való vágy, akkor nem lennének háborúk. S ha viszont már eljutottak az elmentétek ilyen szomorú végkifejletig, annak véget vetni sokkal nagyobb erőfeszítés, mint belefolyjni. Mert már megvannak az oldalak, „fekete vagy fehér lehetsz”, „velünk lehetsz vagy ellenünk”; ilyen-

kor már nem fér bele az összefeszülő ellenfelek fejébe, hogy feladják, s nem fogják fel, micsoda elképesztő emberáldozattal jár az ő győzni akarásuk. Ferenc pápa szavai, amit az elmúlt két hétben immár többször is mondott, nagyon megragadtak, amikor is hiányolta a mai ember kreativitását, amire az orosz–ukrán háborút lezáró mielőbbi békekötés érdekében szükség lenne. Valóban, minden egyes ember oly kreatív tud lenni abban, hogyan passzolja másra a feladatot, hogyan kerülje el a számonkérést, hogyan tolja el a határidőket, hogyan rendezze be a lakását, a kertjét, hol vásároljon a legolcsóbban, hova menjen nyaralni, hogyan keressen még több pénzt... Igen, erre mindig jut a kreatitásunkból, de arra, amit a Jóisten várna tőlünk – egyébként a mi érdekünkben –, arra már nem jut, nem akarjuk, hogy jusson a kreatitásból. De miért? Hiszen az ember nem csak ösztönlény. Minden emberben ott lakozik a jóakarát; miért gyengébb az oly sokszor, mint a rosszakarat? Talán nem azért, mert elszakadunk vagy hagyjuk magunkat elszakítani a Jóistentől? Ha Őrá hallgatnánk, ha Őt követnénk, Őutána vágyakoznánk folyamtosan, fel sem merülne a bűn kísértése. Vagy ha mégis ott van, azonnal tükröt tart elénk, amelyben magunkat látjuk, s ami azonnal visszaterel minket a rossztól a jó irányába.

Férjem aktívan tett az ukrajnai békéért: bensőséges, békés, imádságos nyitott („utcai”) közösséget szervezett virágvasárnapon nem kis energia-befektetéssel. S számomra – minden egyéb szépségén túl – az esemény legnagyobb hatása az volt, hogy igen, ha már egyszer odatettük magunkat, kinyilatkoztuk békevágyunkat, akkor igyekezzünk aszerint is élni. S olyan jóézés ez a tükör, hogy igen, ha már az utcán is felvállaltam egyszer, ez mindig eszembe jut akkor, ha valamilyen békétlenség ér utol a hétköznapiakban. S eszembe jut a Jóisten, hogy igen, van másik út, az Ő útja.

Az eseményről bővebb információ és képes beszámoló a <https://www.bekeeszkoe.hu> oldalon.

*Uram, háborúból jövök én,
Mindennek vége, vége:
Békíts ki Magaddal s magammal,
Hiszen Te vagy a Béke.*

(Ady Endre: Imádság háború után)

Tarpataki Noémi

Budapesten járt a pápa

Gyülekezetünkől sokan kísérték figyelemmel Ferenc pápa látogatását, hiszen egy ilyen nagy horderejű látogatásnak mindig van ökumenikus kihatása is.

Mi evangélikus kisebbségben élünk, és tudjuk, ez azt jelenti, hogy felekezeti gyökereinkhez csak az az nyitottsággal közeledhetünk, amely a mások elfogadására indít.

Megkérdeztük néhány testvérünket, milyen motivációval és milyen élménnyel vett részt a pápalátogatás eseményein.

Elek Aya, aki szinte minden vasárnap itt van az istentiszteleten férjével és fiaival együtt, a pápalátogatás szombati eseményén vett részt a sportcsarnokban. Beszélgetésünkre pár sorral válaszolt:

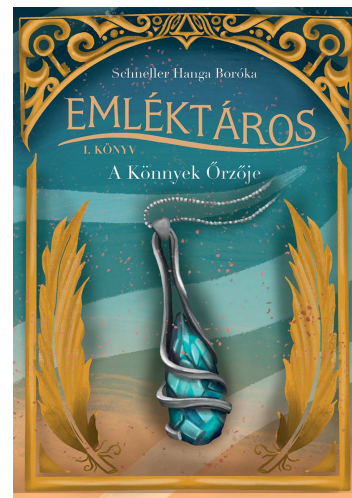
Vasárnap óta próbáltam megfogalmazni, amit kérdeztél. Az első motivációm az volt, hogy férjem, Norbi (*Elek Norbert* zeneszerző és zongorista), a *Forráspont* zenekar tagjaival zenével szolgált a pápa előtt. Ezt szerettem volna megnézni, illetve a fiaimnak is megmutatni apjuk szolgálatát. És amiatt is, mert a másfél évvel ezelőtti pápalátogatáskor sajnos nem tudtam ott lenni. Voltam az eucharisztikus kongresszus megnyitóján, de akkor még nem érkezett meg a pápa. Közvetlenül szerettem volna a szavát hallani, és érezni a szeretetét. Mit kaptam ott? Rögtön az jutott eszembe, hogy bátorítást kaptam. Ott a színpadon nem a pápa illúzióját láttam, hanem egy embert, aki közvetlenül beszél hozzánk. Nem régi és nehezen értelmezhető szavakkal, hanem számomra is könnyen érthető kifejezésekkel. Nemcsak a leírt szövegeket mondta, hanem saját szavával sokszor improvizált (emiatt a püspököt, aki tolmácsolta, nagyon meglepte :)). Így még közelebb éreztük magunkhoz a pápát.

Kemper Annamária a *Gospel Kórus* oszlopos tagja, aki katolikusként vesz részt évek óta kórusunk munkájában. Ő a vasárnapi pápai miséről ezt írta:

Az eucharisztikus kongresszus zárómiséje után ismét megható és felemelő érzés volt ennyire sok embert összegyűlve látni Ferenc pápa miséjén. A teljesen vegyes korosztályú emberek arcán tényleg ott tükröződött a várakozás, a figyelem és az öröm. A mise elején még mindenki kissé bátortalanul, és talán szemérmesen imádkozott és énekelt, de időközben ez egyre bátrabbá és hangosabbá vált, összekovácsolva valamennyiünket.

Fontos üzenetet kaptunk Ferenc pápától az evangélium alapján. Merjünk belépni a nyitott ajtón, Krisztuson keresztül, ami befogad és elfogad, hiszen nevünkön szólított. Akárhon is tart az életünk, akármilyen problémánk is van, felekezettől függetlenül, jussunk el Őhozzá. Ugyanakkor szabadjára is enged, sőt küld bennünket a világba, az emberek közé; feladatként, célként, hogy mi is váljunk az evangélium hirdetőivé. Együttal legyünk mi is befogadók, ne kirekesztők! Nagyszerű érzés volt jelen lenni, hívőnek lenni, hazatalálni!

Könyvajánló

Egy izgalmas, mégis megnyugtató, kisimító könyv került a kezembe nemrégiben. Egy könyv a könnyekről.

Nem szeretünk a könnyekkel foglalkozni: úgy gondoljuk, hogy jobb, ha nincsenek. Elég velük megküzdödni, bajlódni, ha előtörnek. Sokszor nehéz lenyelni őket, mert sírni nem jó. Az a gyengeség jele. De nevetni sem lehet örökké. S természetesen sokféle könny van. Ott vannak például az örömkönnyek, amelyek természetesen jók. *A Könyvek Őrzője*, ennek a regénynek a főszereplője, egészen más dimenzióban mutatja meg nekünk a könnyeket. Megmutatja, hogy nem kell őket lenyelni. Megmutatja, hogy a sírás, a könnyek nem a gyengeség jelei. Rávilágít, hogy sírni muszáj, s hasznos is lehet. Az író nagyon szép érzékenységgel mutatja meg egy félénk, visszahúzódó, magát belülről figyelő kislány kibontakozását. Csodálatos, ahogy halad a barátság kiépítése, kiépülése felé. Ragyogó nyelvezettel és fordulatos eseményeken keresztül kalauzol bennünket álmok és a hétköznapi események között.

Nagy értéke, hogy olyan valós mindennapi történéseket ír le, amelyekben mindenki magára ismerhet, szépen ötvözve mindezt a mesészerű fordulatokkal, amelyekre mindannyian vágyunk. A végén egy izgalmas fordulat: az ember az események láncolatából – saját kútfeje alapján – a legrosszabbat várja, mint a főhős is, ám csodálatos módon a legcsodálatosabb kerekedik ki belőle.

A könyv szerzője maga is egy rendkívül érzékeny, finom lelkű ifjú hölgy, gyülekezetünk ifjúságának oszlopos tagja. Itt konfirmálkodott a gyülekezetben, s nem hiányozhat most sem az ifiőréről. Kedves, szerény, mosolygós lénye sokunk számára ismerős. Hanga, köszönöm neked ezt az élményt. Különös varázsa volt ennek a regénynek számomra, hogy mikor olvastam, mindig ott ültél mellettem. Azt hiszem, még nem volt ilyen olvasmányélményem, hogy ilyen közeli ismerős könyvét olvastam volna.

Szeretettel ajánlom mindenkinek *Schneller Hanga Boróka: Emléktáros – A Könyvek Őrzője* című regényét.

Bencéné Szabó Márta

Hírek

- A tavaszi szemeszterben a Luther Szakkollégium 20 lakója végez önkéntes segítő munkát gyülekezetünkben. A velük való egyeztetés március 6-án este volt a kápolnában, ahol *Bence Imre* és *Bencéné Szabó Márta* lelkészek mutatták be fiataloknak a gyülekezet életét, és beszéltek meg a gyakorlati tennivalókat.
- Március 10–12-ig Balatonszárszón volt gyülekezetünk tavaszi hétvégéje, melyen *Keczkó Szilvia* budahegyvidéki lelkész volt a vendéglőadó.
- A gyülekezet lelkészei a hivatalban fogadták *Böröcz László* miniszteri biztost, aki az I. kerületi Népjóléti Alapítvány munkájáról adott tájékoztatást. A megbeszélésen szó esett a parkolási nehézségekről, illetve a templom tatarozásának előkészítéséről is.
- Március 26-án a Gusztáv Adolf Segélyszolgálat vasárnapján „szószékcsere” volt az egyházmegyében. Gyülekezetünkben *Kézdy Péter* piliscsabai lelkész szolgált igehirdetéssel, *Bence Imre* pedig a piliscsabai istentiszteleten prédikált.
- Az immár negyedik Sarokkő önismereti és hitmélyítő tanfolyamot *Péter Zoltán* vezetésével újabb – kilencfős – csapat végezte el, akik heti rendszerességgel, január végétől március végéig találkoztak.
- Március 31-én az I. kerületi felekezetek ökumenikus keresztútjárásra gyűltek össze a Krisztinavárosban. Az evangélikus csoportot *Péter Zoltán* lelkész vezette.
- Húsvét hajnali istentiszteletünkön – melyen a *Budavári Schütz Kórus* szolgált – *Pálkás Mihály* felnőtt testvérünk keresztségben; *Fazekas Bálint*, *Mendrey Attila* és *Székely Bálint* felnőtt testvéreink pedig konfirmációban részesültek. Isten áldása kísérje őket!
- Április 10-én az istentisztelet keretében köszöntöttük fel *Madocsai Miklósné, Márti nénit* 90. születésnapján.
- Április 14-én az ökumenikus óvoda húsvéti istentisztelete volt a pasaréti református templomban. Gyülekezetünket *Bence Imre* képviselte.
- Április 15-én zsúfolásig megtelt templomunk a pesthidegkúti ökumenikus iskola diákjaival, akik húsvéti istentiszteletüket rendezték nálunk. Az igehirdetést *Bence Imre* lelkész tartotta.
- Április 20-án az I. kerületi önkormányzat által szervezett, a pályázati lehetőségekről szóló megbeszélésen gyülekezetünket *Péter Zoltán* lelkész képviselte.
- Április 21-től egyházmegyei konfirmandus hétvége volt Piliscsabán, ahol a gyülekezet konfirmandusainak kis csoportjával *Bence Imre* vett részt.
- Április 23-án szupplikáció volt a gyülekezetünkben, *Udvaros Dorottya* V. éves lelkész szakos hallgató hirdette az igét. A gyülekezet a lelkészképzésért imádkozott.
- Április 30-án a csetényi református gyülekezeti énekkar és ifjúsági zenekar bemutatta a *Meddig sántikáltak kétfel?* című oratóriumot. *Bence Imre* lelkész mint szerző vett részt az előadáson.
- Május 3-án megemlékezés volt a Fiumei úti Sírkerthben. Kallina Mór építész – templomunk tervezője – megújított sírja előtt emlékeztünk meg munkásságáról. A koszorúzáson gyülekezetünket *Bence Imre* lelkész képviselte.
- Május 7-én közös istentiszteletet tartottunk a Német ajkú Gyülekezet tagjaival. Az igehirdetésben *Barbara Lötsch* és *Bence Imre* szolgált. Az istentiszteleten megáldottuk az érettségire készülő diákokat is.
- Május 11–12-én a Magyarországi Evangélikus Egyház Gyülekezeti és Missziói Osztályának pályázatán nyert lehetőséggel *Bence Imre* több énekének stúdiófelvétele készült el, melyen *Szuhai Mónika* (ének), *Elek Norbert* (zongora) és *Wölfel Mihály* (cajon és klarinét) működtek közre.
- Május 13-án a templomunkban tartott istentisztelet keretében kértek áldást *dr. Széchezy Béla* lelkész életére, aki idén ünnepli 90. születésnapját. Az igehirdetést *Péter Zoltán* tartotta.
- Május 14-én a 11.00 órakor kezdődő istentiszteletünk keretében kértük áldást a jubiláló konfirmandusainkra. Az istentiszteleten *dr. Fabiny Tamás* püspök hirdette az igét.
- Május 21-én a *Budavári Schütz Kórus* tartott zenés áhítatot a templomban, amelyen *Hacknauer Bettina* vezetésével *Vivaldi Glória* című műve csendült fel. Orgonán közreműködtek: *Németh Zsuzsa* és *Németh Sándor* orgonaművészek; szólisták: *Pásztor Júlia* (szoprán) és *Thurmay Viola* (alt).
- Május 27-én a gyülekezet ifjúsági tagjai túráztak Dorogról Piliscsabára. A végállomás az új építésű evangélikus templom volt, amit a helyi lelkész vezetésével tekintettek meg. A túrát *Skriba Dániel* ifjvezető szervezte.

Lelkeszi Hivatal

1014 Budapest I. ker. Táncsics M. u. 28.

Samu Piroska irodavezető

Kövesy Emese gazdasági vezető

hétfő-péntek: 9.00-13.00

telefon: +36-1-356-9736

mobil: +36-20-387-9572

weblap: <http://budavar.lutheran.hu>

e-mail: budavar@lutheran.hu

Bence Imre – igazgató-lelkész

Fogadóóra: kedd 15.00-18.00; péntek 9.00-12.30

e-mail: imre.bence@lutheran.hu

Bencéné Szabó Márta – lelkész

Fogadóóra: szerda 9.00-13.00

Péter Zoltán – lelkész

Fogadóóra: kedd 9.00-13.00; csütörtök 9.00-13.00

e-mail: zoltan.peter@lutheran.hu

Dr. Fabiny Tamás – püspök

e-mail: tamas.fabiny@lutheran.hu

Budavári Hírmondó

az Egyházközség tájékoztató hírlevele

Olvasó-szerkesztő: Váradi Adél

Tördelés: Hegyi András

Korrektor: Schnellerné Hegedűs Erika

Grafika: Konczos Éva, Anda (Czenthe) Kata

Felelős kiadó: Bence Imre igazgató-lelkész

Nyomdai munkák: Rózsadomb Contact Kft.